

کن آدامز

ترجمه: نوید صراف

توپ طلایی که دست کسی به آن نمی‌رسد

همچنان در بالاترین سطح می‌درخشد و به کسب افتخارات گوناگون ادامه می‌دهد. البته باید به این نکته اشاره کرد که فوق‌ستاره پرتغالی بر خلاف انتظارات، شروع خوبی نداشت و نمایش‌هایش در جام حذفی ایتالیا فرسنگ‌ها با نام او فاصله داشت اما باز هم ۳۱ گل به نام خود ثبت کرد و بعد از «چیروایموبیله» دومین گلزن برتر لیگ شد. کریس در تقابل با آتالانتا در شروع مجدد رقابت‌های سری آ ایتالیا، هر دو گل بیانکونری را به ثمر رساند تا یووه به عنوان تیم بازنده از زمین خارج نشود. دو گلی که یک امتیاز برای تورین به ارمغان آورد. همین یک امتیازی که به لطف آن قهرمان سری آ شد.

توماس مولر (بایرن مونیخ)

از زمان روی کار آمدن «هانسی فلیک»، هواداران بایرن دلایل متعددی برای خوشحالی پیدا کردند که یکی از آنها بازیابی فرم ستاره‌های این تیم بود؛ ستاره‌هایی که در رأس آنها «توماس مولر» قرار گرفت. ستاره‌ای که می‌توان گفت به اصل خود بازگشته و در این فصل بوندس لیگا، ۲۱ پاس گل از خود به جای گذاشته که از این تعداد، پنج پاس گل پس از شروع مجدد بازی‌ها ثبت شد. زمانی که «تیاگو آلکانتررا» در میدان حضور داشت، باواریایی‌ها به خوبی نبض بازی را در اختیار می‌گرفتند و در این زمان قدرت ارسال پاس مولر، به یک عنصر کلیدی برای تیم تبدیل می‌شد. عنصری که هشتمین قهرمانی متوالی اف‌سی‌هالیوود را رقم زد.

کای هاورتس (بایرلورکوزن)

بوندس لیگا اولین لیگی بود که پس از پایان قرنطینه از سر گرفته شد و همین امر توجهات را بیش از پیش به این لیگ معطوف کرد و استعداد عالی «کای هاورتس» را به بهترین شکل ممکن به تصویر کشید. بازیکنی که با توجه به ناکامی لورکوزن در کسب سهمیه فصل بعد لیگ قهرمانان اروپا، تصمیم به جدایی گرفته است. او تا پیش از قرنطینه و تعطیلی بازی‌ها، در پست شماره ده به میدان می‌رفت و به دلیل مصدومیت، بارها فرصت حضور در زمین مسابقه را از دست داد اما با از سرگیری رقابت‌ها تصمیم گرفت نقشی

«پائولو دیبالا» در جدال برابر اینتر در هفته هفتم، تقابل با لچه در هفته نهم، دیدار با میلان در هفته دوازدهم و البته میچ‌اندازی با سمپدوریا در هفته هفدهم گلزنی نمی‌کرد، بانوی پیر ۸ امتیاز حساس را از دست می‌داد و هیچ گاه به نهمین قهرمانی متوالی‌اش نمی‌رسید. به این لیست، پاس گل‌های حساس او مقابل برشا، ساسولو، رم، پارما، اسپال و لاتزیو را نیز اضافه کنید تا بیشتر و بهتر به تأثیرگذاری این ستاره ۲۶ ساله پی ببرید. ستاره‌ای که پس از بازگشت فوتبال، از ۱۲ مسابقه باقیمانده در ۹ دیدار به میدان رفت و در اکثرشان موفقیت تیم‌اش را رقم زد. او هر زمانی که بیانکونری نیاز داشت، در فرم خوب خود پا به میدان گذاشت به بانوی پیر کمک کرد تا فاصله خود با سایر رقبا در صدر جدول را حفظ کند. بازیکنی بی‌حاشیه خارج از مستطیل سبز و بسیار بی‌رحم درون آن. ستاره‌ای که نوع بازی‌اش، برای بسیاری از کارشناسان یادآور سبک بازی «لیونل مسی» است.

آنتونی مارسیال (منچستر یونایتد)

در ابتدای فصل شاید کمتر فوتبال دوستی را پیدا می‌کردید که در خصوص حضور منچستریونایتد در بین ۳ تیم برتر لیگ و کسب سهمیه لیگ قهرمانان اروپا با اطمینان سخن بگوید اما این چیزی بود که در پایان فصل به تصویر کشیده شد. شیاطین سرخ به لطف انگیزه بالای سرمربی جوان و البته درخشش بازیکنان خود موفق شدند فصل را بالاتر از چلسی، لسترستی و تاتنهام به پایان برسانند. موفقیتی که نقش «آنتونی مارسیال» در آن غیرقابل انکار است. یکی از نکات مثبت انتقال «برونو فرناندز» به اولدفترافورد، بی‌شک تأثیرعالی او روی روند بازی تیم از جمله مارسیال بود؛ مهاجمی ۲۴ ساله که در این فصل با وجود مصدومیت‌های سنگین، در ۳۲ مسابقه به میدان رفت و ۱۷ گل و ۷ پاس گل از خود به جا گذاشت. جالب اینکه ستاره فرانسوی در بازگشت مسابقات، ۶ گل و ۴ پاس گل به نام خود ثبت کرد تا بیشتر از هر ستاره دیگری در تکیه زدن یونایتد به رده سوم جدول تأثیر داشته باشد.

کریستیانو رونالدو (یوونتوس)

مگر می‌شود پای «توپ طلا» در میان باشد و از فاتح ۵ باره این جایزه سخن نگفت؟ ستاره‌ای که در ۳۵ سالگی

نفوذ از جناح چپ خط دفاعی بایرن مونیخ با حضور «آلفونسو دیویس» تیزپا، به مأموریتی غیرممکن تبدیل شد. حتی زمانی که مهاجمین رقیب حس می‌کردند در موقعیت مناسبی قرار گرفته‌اند، او یکباره سرعتش را بالا می‌برد و با یک تکل خوب توپ را از تصاحب رقیب خارج می‌کرد. باواریایی‌ها در این فصل یک‌صد بار تور دروازه حریفان را به لرزه درآوردند اما در ۳۴ مسابقه، تنها ۳۲ بار دروازه خود را باز شده دیدند. آماری که باعث شد سرخ‌های شهر مونیخ ضمن کسب عنوان قهرمانی و در اختیار داشتن «برترین خط حمله»، به عنوان «بهترین خط دفاعی» لیگ نیز دست یابند. افتخاری که نقش دیویس در رقم خوردن آن بسیار پررنگ و مشهود بود.

یاشوا کیمیش (بایرن مونیخ)

به دومین نماینده بایرن مونیخ در این لیست رسیدیم. در ادامه البته تعداد بیشتری از بازیکنان مونیخ را شاهد خواهید بود اما «یاشوا کیمیش» در این فصل نشان داد که شایستگی حضور در میان بزرگان را دارد. ستاره‌ای که بدون هیچ کار اضافه‌ای در خدمت تیم است، برای موفقیت تیم می‌جنگد و به حدی روی کسب موفقیت‌های پایایی متمرکز شده که هیچ کس نمی‌تواند او را از لیست نامزدهای کسب توپ طلا در سال‌های آتی خارج سازد. بایرن باز هم به قهرمانی بوندس لیگا دست یافت و بدون شک یکی از دلایل اصلی این موفقیت و برتری مونیخی‌ها در میدان، کیمیش بوده؛ کسی که با توانایی‌های خود در میانه میدان، بازی را به بهترین شکل ممکن به سود سرخ‌های مونیخی مدیریت و خیال هواداران این تیم را نسبت به بهره‌مندی از یک ستاره بزرگ در کمربند میانی مستطیل سبز آسوده کرده است.

پائولو دیبالا (یوونتوس)

تقریباً یک دهه از آخرین باری که سری آ قهرمانی جز یوونتوس به خود دیده می‌گذرد. تقریباً یک دهه حکمفرمایی به سرزمین چکمه. قهرمانی‌های متعدد. اما این بار و این فصل، رقابت برای فتح اسکودتو در نزدیک‌ترین حالت ممکن به پایان رسید؛ با تنها یک امتیاز اختلاف با تیم دوم. با این مقدمه شما را با این حقیقت روبه‌رو می‌کنیم که اگر

کرونا، فوتبال، استادیوم‌های خالی از تماشاگر و البته اتمام هیجانات دنیای توپ گرد بعد از مشخص شدن فاتحان لیگ‌های معتبر اروپایی، یکی پس از دیگری. فاتحانی که شاید برای اولین بار در تاریخ‌شان، جشن قهرمانی را بدون هواداران پر تعداد خود برگزار کردند. فاتحانی که ستاره‌های بی‌شمار و تأثیرگذاری را در دل خود گنجانده‌اند اما باز هم برای اولین بار هیچ کدام از آنها مزد زحمات و درخشش‌های خود را با به آغوش کشیدن توپ طلا دریافت نخواهند کرد. بله؛ «کووید ۱۹» مراسم انتخاب بهترین بازیکن سال و برنده توپ طلا را لغو کرد اما مطمئناً نمی‌تواند مانع آن شود که در خصوص آن به تفصیل صحبت نکنیم. به همین دلیل نیز تصمیم گرفتیم با هم نگاهی به پانزده بازیکن برتر چهار ماه اخیر و در دوران برگزاری بازی‌ها در سایه شیوع «کووید ۱۹» بیندازیم. پانزده بازیکنی که قطعاً یکی از آنها می‌توانست امسال بر توپ طلا بوسه بزند.

مارکوس یورنته (اتلتیکو مادرید)

اتلتیکو مادرید پس از شروع مجدد رقابت‌ها، تیم متفاوتی ظاهر شد و با ۲۰ گل زده، سومین خط حمله برتر لالیگا – بعد از بارسلونا با ۲۲ و رئال مادرید با ۲۱ گل – را از آن خود کرد، آن هم در شرایط که «مارکوس یورنته» را به عنوان سلاح جدید خود می‌دید. یورنته که تا همین چند ماه پیش به عنوان هافبک دفاعی شناخته می‌شد، بعد از شروع مجدد رقابت‌ها به عنوان مهاجم دوم تیمش به انجام وظایف محوله پرداخت و با فشار روی تیم حریف، نقش مهمی در پیروزی‌های تیمش ایفا کرد. نکته مهم‌تر اینجاست که با درخشش یورنته، فضا و موقعیت بیشتری نیز نصیب «دیگو کاستا» و «آلوارو موراتا» شد تا این دو ستاره نیز بتوانند برای تیم‌شان بیش از پیش مثرثمر ظاهر شوند و گل‌های حساسی را وارد دروازه حریفان کنند. گل‌هایی که در نهایت آنها را بالاتر از سویا، به رده سوم جدول رده‌بندی رساند.

آلفونسو دیویس (بایرن مونیخ)

شاید مواجه با این اسم، شما را به تعجب انداخته باشد اما بگذارید خیال‌تان را بابت حضور او در این لیست راحت کنیم؛